

РЪОНЕ КРЪОВЕЛ МОСТЪТ НА СМЪРТТА

Превод от френски: Стефан Гечев, 1987

chitanka.info

Мореплавател на мълчанието, докът е безцветен и безформен — този кей, отдето ще отплава през нощта красивият призрачен кораб — твоят дух. Някога ти се задоволяваше да палиш лесновати песни и само пожарът на механичните пианоли осветяваше твоята нощ. Във вертикалната улица една негритянка, седнала на прага на спалнята си — на работната си стая, — щом пешеходецът я отминеше, се отказваше от продажното си величие и събираше от потока — едничък спомен от родното й Конго — с пълни шепи останки от лук и мазни хартии. И тя замерваше човека не само за да си отмъсти; тази царица, превърната на вещица, в края на краищата ставаше птица, летеше около минувача — нейната жертва, гугукаше толкова нежно, че той, забравил петната на сакото си, се питаше внезапно дали гълъбите, противно на всеобщото мнение, не са черни. А тя, вдъхновена, докато чистеше това, което сама бе измърсила, намираще с какво да го съблазни. Улавяше чужденеца, поклащаше се и се връщаше под ръка с него в леговицето си, като показваше толкова бели зъби, че дамите проститутки, нейни колежки, потръпваха в розовите си парцали.

Моряците, които присъстваха на цялата комбина, се смееха гръмогласно. Те бяха майстори на различни номера; така например те успяха за няколкостотин франка под претекст, че ще пътуват с намалена цена, да накарат африканците — кой може да уплаши с жегата синовете на слънцето? — да се оставят да ги опека в огнярското помещение. Когато параходът акостира на пристанището, беше достатъчно да се развинтят листите от ламарина, които държаха в плен тези особени пасажери. Работата бе ясна: кафявите хора бяха станали сини. Благодарение на камъни, които заместваха бедните им джобове, плоските дъги на кожените портфейли, техните тела с увеличение на теглото им стават достатъчно дискретни, за да потънат кротко, бавно до самия център на онази блискаща мрачина, която след няколко часа, призори, ще се превърне за рибите и мореплавателите в море — в живот.

Но каква вечер? Най-после проститутките разбраха, че краката им не са създадени, за да бъдат измъчвани от черни кадифета, а за голота на кожата подобно на голотата на пясъка. Тогава токовете, върху които се бяха клатушкали цели векове, всички токове се счупиха и от чакълена настилка изскочиха цветя без семе. Защото никаква лъжа не може да бъде вече търпяна, нито дори тази, толкова прозрачна, на

въжените подметки, хулиганите изхвърлиха еспадрилите си отвъд хоризонта. Избухнете, цветове. Ръцете на престъпниците са сини. А вие, момичета, ако искате устата ви да е червена, прокарайте през устните си пръст с петно от последните ви любви. В дъното на океаните всички лековерни африканци, които искаха да пътуват евтино и умряха до пещите, възкръсват. Без съмнение те скоро ще станат риби, щом отсега краката им са прозрачни. Слушайте песента им без думи при светлината на електрични чудовища. Морските кончета натискат пъпа си като копче на електрически звънец. Дали защото искат да им се сервира чай? Но не. От водните лесове се издигат въпросителни с конски глави чак до очите на европейските учени, които се пръскат в земната си кожа. Призрачният кораб записва танца си върху цялото открито небе. Стените, между които искаха да затворят окованите ветрове на духа, се разтварят. Зад гънките на едно кадифе — прекалено тежко, спокойно — се запалва слънце от сѳра и любов. Всички хора по света се разбират с носа си. Неочакван гейзер изхвърля по дяволите тези камъни, с които се опитваха да облекат земята. Съществува мост между Дребничката планета и свободата.

Елате да видите, елате всички да видите от моста на смъртта празника, който се разгаря.

(Сп. „Сюрреалистична революция“, 1926)

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.